

บทอ่านที่ 1

กตว 11:4ข-15

ในครั้งนั้น ชาวอิสราเอลก็บ่นอีกว่า “พวกเราอยากจะได้เนื้อมากินเหลือเกิน จำได้ไหมว่า เมื่ออยู่ในประเทศอียิปต์ พวกเราเคยกินสิ่งใดบ้างเราเคยกินปลา แดงกวา แดงโม ต้นหอม หัวหอม และกระเทียม โดยไม่ต้องซื้อ มาบัดนี้ เร็วแรงของเราหมดสิ้นไป เราไม่มีอะไรกินเลย ตาของเรามองเห็นแต่มานานานเท่านั้น ”

โมเสสได้อธินประชากรบ่นและร้องไห้... เขาทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า “เหตุไฉนพระองค์ทรงทำกับผู้ใช้รับใช้ของพระองค์เช่นนี้ ทำไมพระองค์ไม่พอพระทัยข้าพเจ้าเล่า ทำไมพระองค์จึงทรงให้ข้าพเจ้าต้องมารับแบกภาระดูแลประชากรทั้งหมดนี้ ข้าพเจ้าได้ตั้งครุฑและคลอดประชากรทั้งหมดนี้ออกมาหรือ...ข้าพเจ้าคนเดียวไม่อาจแบกภาระดูแลประชากรทั้งหมดนี้ได้อีกแล้ว ภาระนี้หนักเกินไปสำหรับข้าพเจ้า ถ้าพระองค์ทรงประสงค์จะมอบภาระนี้แก่ข้าพเจ้า ขอทรงพระกรุณาโปรดประทานอาหารแก่ข้าพเจ้าเสียเถิด ข้าพเจ้าจะได้ไม่ต้องทนทุกข์ต่อไป”

พระวรสาร

มธ 14:13-21

เวลานั้น เมื่อพระเยซูเจ้าทรงทราบข่าวความตายของยอห์น บัปติสตา ได้เสด็จออกจากที่นั่น ลงเรือไปยังที่สงัดตามลำพัง เมื่อประชาชนรู้ต่างก็เดินเท้าจากเมืองต่าง ๆ มาเฝ้าพระองค์ เมื่อเสด็จขึ้นจากเรือ ทรงเห็นประชาชนมากมายก็ทรงสงสาร และทรงรักษาผู้เจ็บป่วยให้หายจากโรค

เมื่อถึงเวลาเย็น บรรดาศิษย์เข้ามาทูลพระองค์ว่า “สถานที่นี้เป็นที่เปลี่ยว และเป็นเวลาเย็นมากแล้ว ขอพระองค์ทรงอนุญาตให้ประชาชนไปตามหมู่บ้านเพื่อซื้ออาหารเถิด” พระเยซูเจ้าตรัสว่า “เขาไม่จำเป็นต้องไปจากที่นี่ ท่านทั้งหลายจงหาอาหารให้เขากินเถิด” เขาทูลตอบว่า “ที่นี่เรามีขนมปังเพียงห้าก้อนกับปลาสองตัวเท่านั้น” พระองค์จึงตรัสว่า “เอามาให้เราที่นี่เถิด” พระองค์ทรงสั่งให้ประชาชนนั่งลงบนพื้นหญ้า ทรงรับขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัวขึ้นมา ทรงแหงนพระพักตร์ขึ้นมองท้องฟ้า ทรงกล่าวถวายพระพร ทรงบิขนมปังส่งให้บรรดาศิษย์ไปแจกแก่ประชาชน ทุกคนได้กินจนอิ่ม แล้วยังเก็บเศษที่เหลือได้ถึงสิบสองกระบุง จำนวนคนที่กินมีผู้ชายประมาณห้าพันคน ไม่นับผู้หญิงและเด็ก

พระเยซูเจ้าไม่เคยทอดทิ้งประชากรของพระองค์ พระองค์ทราบว่าพวกเขาต้องการอะไร พวกเขาอยากหายจากโรค พระองค์ก็รักษาพวกเขา พวกเขาหิว พระองค์ก็หาอาหารให้เขาเหมือนในพันธสัญญาเดิมพระองค์ทรงเลี้ยงพวกเขาด้วยมานนา ในพระวรสารพระองค์เลี้ยงพวกเขาด้วยขนมปัง เราในฐานะศิษย์และสหทัยของพระเยซูเจ้าก็ควรทำกิจการดี ๆ เหล่านี้กับเพื่อนพี่น้องของเราเช่นกัน พระไม่เคยทอดทิ้งเรา เราก็คงไม่ทอดทิ้งกันและกันด้วย